

der blev vedtaget, har følgende Indhold: „Lagtinget betegner den Beskyldning, der er blevet rettet mod dansk Rigsstyre i den nyere Tid for Vanstyre paa Færøerne og for Undertrykkelse af Færingernes Frihed, som ubeføjet og tilbageviser enhver Tanke om Færøernes Adskillelse fra Danmark og følgende ogsaa Tanken om Øernes statsretlige Tilknytning til noget andet Land.“ Dette sidste Forslag, altsaa Sambandspartiets Forslag, blev desværre kun vedtaget med Sambandspartiets og Amtmandens Stemmer, de øvrige 11 Medlemmer, samtlige Selvstyremænd, stemte ikke. Jeg kan nu ikke se, at der i den vedtagne Beslutning findes noget, som en dansk Mand ikke med god Samvittighed kan stemme for, hvilket politisk Parti han saa tilhører. Selvfølgelig kan der være delte Meninger om, hvorvidt Danmark og dermed Færøerne til enhver Tid har været vel styret, men naar der i Udlandet fremsættes den Paastand i al Almindelighed, at Danmark eller en Del af Danmarks Rige har været vanstyret, saa synes jeg, det er enhver Borgers Pligt at protestere derimod. Jeg personlig mener ogsaa, at dansk Rigsstyre f. Eks. indenfor Perioden 1913—20 optraadte meget uheldigt ved forskellige Lejligheder, men jeg kan dog ikke betegne Styret i Almindelighed som Vanstyre. I det foreliggende Tilfælde kan denne Kritik af dansk Rigsstyre ogsaa indeholde en Kritik mod Færøernes Lagting, fordi Færøernes Lagting jo er raadgivende for Rigsstyret. Jeg er ikke i Stand til at angive Grunden til, at Provsten og de folkevalgte Selvstyremænd undlod at slutte sig til det vedtagne Forslag, men det er sikkert, at Provstens og Selvstyrepartiets Stilling ved denne Lejlighed muliggør fortsatte Rumlerier oppe i Norge. Hvis Provsten havde tiltraadt den vedtagne Beslutning, vilde Flertallet af hans Parti have fulgt ham, og Nordmændene vilde saa kun have haft Lagtingsmand Patursson og hans allernærmeste Meningsfæller at bygge deres Agitation paa, og Sagen vilde være reduceret til det, den burde være, ikke et dansk-norsk Spørgsmaal, ikke en Gang et færøsk-norsk Spørgsmaal, men et Kirkebø-norsk Spørgsmaal. Nu ligger Sagen imidlertid anderledes. Hvorledes det hele nu vil udvikle sig, er det umuligt for mig at vide, men Selvstyrepartiet og dets eventuelle Hjælpere skal have Ansvaret.

Vore Frænder Nordmændene er det ikke let at blive klog paa i det omhandlede Spørgsmaal. Medens man nu oppe i Norge pludselig er blevet saa overordentlig interesseret, bl. a. i Færøerne, har Færøerne ikke

tidligere sporet denne Interesse i højere Grad — denne Udtalelse maa dog ikke misforstaaes; naar Færingerne har rejst i Norge, har de sikkert altid følt sig mere end almindelig velkomne, og her taler jeg af personlig Erfaring — men Norge har ikke interesseret sig særlig for Færøerne. Jeg ved meget vel, at Norge saavel som f. Eks. Storbritannien har Fiskeriinteresser og Fangstinteresser i Havet omkring Færøerne, og Nordmændene har dyrket disse Interesser ligesom andre Udlændinge. Jeg ved ligeledes, at Nordmænd har berejst Færøerne, og at Færingerne efter Indbydelse, vistnok fra norske Ungdomsforeninger, har været ovre i Norge. Jeg ved ligeledes, at der findes Færing, baade Sambandsmænd og Selvstyremænd, som har haft Sympati for Norge og det norske Folk, men nogen Beklagelse over, at man i sin Tid er skilt fra Norge, eller noget Ønske om Færøernes politiske Forening med Norge har jeg ikke truffet paa før nu. Det er mig derfor uforstaaeligt, at en Del Nordmænd og en Del norske Blade pludselig lader, som om Færøerne ret beset var deres og altid har været deres, og det paa et saa spinkelt Grundlag, som at en af den danske Stats Fæstebønder paa Færøerne, der er Lagtingsmand, fremsætter nogle taktløse og ufor-svarlige Udtalelser, der, naar de undersøges, viser sig at være ganske urigtige. Nordmændene burde, synes jeg, være saa nøgterne, at de kunde sige sig selv, at Færing ikke ønsker statsretlig Forbindelse med Norge og ikke kan være tjent med statsretlig Forbindelse med Norge. Hvis Nordmændene virkelig har nogen Interesse for Færingerne, burde de lade sig nøje med den naturlige Sympati, som har været til Stede mellem Færing og Nordmænd. Selv om Nordmændene i Fremtiden, bistaaede af Færing, som dertil vil lade sig bruge, skulde drive det saa vidt, at de iværksætter en Agitation paa Færøerne, der i sin Tendens er rettet mod Danmark, saa burde Nordmænd vide, at Færøerne ikke vil blive forenet med Norge, hvorledes det saa end gaar. Norge vil intet andet opnaa end yderligere at sætte Splid og Kiv mellem den færøske Befolkning og begaa en uvenlig Handling mod Danmark, og mange Færing, som hidtil har været norskvenlige og mere norskvenlige end de, der nu raaber op, vil drives ud i den modsatte Følelse, og færøsk Nationalitet, som Nordmænd synes at have saa meget tilovers for, vil gaa til Grunde. Under den beklagelige Kampagne om Færøernes Forhold til Norge er det blevet gentaget, at Færing med Blodets